

Bruxelles, 28.9.2020
COM(2020) 626 final

2020/0282 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul
Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord în ceea ce privește
cererea de aderare la respectiva convenție prezentată de Regatul Unit și de abrogare a
Deciziei (UE) 2019/937**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul organismului instituit prin Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord¹ („Convenția NASCO”) în legătură cu aderarea - ca parte de sine stătătoare, în cursul perioadei de tranziție - a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord („Regatul Unit”) la convenția respectivă.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat Consiliului European intenția sa de a se retrage din Uniunea Europeană în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Uniunea și Regatul Unit au negociat un acord de retragere în conformitate cu articolul 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Acordul de retragere² a intrat în vigoare la 1 februarie 2020, după ce a fost convenit la 17 octombrie 2019, împreună cu declarația politică de stabilire a cadrului viitorului parteneriat dintre UE și Regatul Unit.

Articolul 127 alineatul (1) din Acordul de retragere prevede o perioadă de tranziție pe parcursul căreia legislația Uniunii va continua să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia („perioada de tranziție”). Perioada de tranziție se încheie la 31 decembrie 2020. Articolul 129 alineatul (1) din Acordul de retragere prevede că, în cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit îi revin obligațiile care rezultă din acordurile internaționale încheiate de Uniune, de statele membre acționând în numele acesteia sau de Uniune și statele membre ale acesteia acționând împreună. Articolul 129 alineatul (3) din Acordul de retragere prevede că, în conformitate cu principiul cooperării loiale, Regatul Unit trebuie să se abțină, în cursul perioadei de tranziție, de la orice acțiune sau inițiativă care ar putea aduce atingere intereselor Uniunii, în special în cadrul oricăror organizații, agenții, conferințe sau forumuri internaționale la care Regatul Unit este parte de sine stătătoare.

Uniunea și-a informat partenerii internaționali cu privire la măsurile specifice stabilite în Acordul de retragere. Acordul prevede că, în perioada de tranziție, Regatul Unit va fi tratat ca un stat membru în sensul acordurilor internaționale încheiate de Uniune.

Convenția NASCO se aplică în prezent Regatului Unit ca urmare a faptului că Uniunea este parte contractantă la această convenție. Această situație va înceta la data la care Regatul Unit nu va mai fi vizat de Convenția NASCO ca stat membru al Uniunii.

Obiectivul principal al Convenției NASCO este „de a contribui prin consultări și cooperare la conservarea, regenerarea, refacerea, mărirea și gestionarea rațională a stocurilor de somon, având în vedere cele mai pertinente date științifice pe care le are la dispoziție”. Convenția NASCO a intrat în vigoare la 1 octombrie 1983. Consiliul Uniunii Europene este depozitarul Convenției NASCO.

În scrisoarea sa din 28 februarie 2019, Regatul Unit a înaintat o cerere președintelui consiliului NASCO, solicitând aprobarea aderării sale la convenția NASCO. La 11 martie 2019, Secretariatul NASCO a notificat toate părțile la convenție, inclusiv Comisia Europeană. În conformitate cu articolul 17 din convenția NASCO, pentru ca aderarea

¹ JO L 378, 31.12.1982, p. 24.

² Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO C 384I, 12.11.2019, p. 1).

Regatului Unit să fie considerată valabilă, este necesară aprobarea prealabilă a consiliului NASCO.

Regatul Unit a clarificat faptul că cererea sa a fost depusă în cadrul unei planificări de contingență în absența unui acord de retragere. În cererea sa, Regatul Unit specifică faptul că „[î]n cazul în care Acordul de retragere este semnat, ratificat și aprobat [...], Regatul Unit se va abține de la depunerea instrumentului său de aderare pentru a obține statutul de membru al NASCO cu drepturi depline, cu efect de la data retragerii sale din Uniunea Europeană.”

La 27 mai 2019, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2019/937³ privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției NASCO în ceea ce privește cererea de aderare la această convenție prezentată de Regatul Unit. Această decizie a fost favorabilă aderării Regatului Unit la convenția NASCO, însă aprobarea trebuia acordată din momentul în care dreptul Uniunii ar înceta să se aplice Regatului Unit.

În conformitate cu articolul 129 alineatul (4) din Acordul de retragere, în cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit poate negocia, semna și ratifica acorduri internaționale încheiate în nume propriu în domeniile de competență exclusivă a Uniunii, cu condiția ca acordurile respective să nu intre în vigoare sau să nu se aplice în cursul perioadei de tranziție, cu excepția cazului în care Uniunea autorizează acest lucru. Decizia 2020/135 a Consiliului⁴ stabilește condițiile și procedura de acordare a acestor autorizații.

Prin scrisoarea sa din 3 aprilie 2020, Regatul Unit a notificat Comisiei Europene intenția de a-și exprima consimțământul în ceea ce privește asumarea de obligații, în nume propriu, în cursul perioadei de tranziție, în temeiul Convenției NASCO.

La 9 iulie 2020, Secretariatul a primit un e-mail din partea Consiliului Uniunii Europene (depozitarul la convenția NASCO), având în anexă o cerere formulată de Regatul Unit de a adera la convenția NASCO și o scrisoare adresată președintelui NASCO. Acesta a fost distribuit la 24 iulie 2020. În scrisoarea adresată președintelui se afirmă că „*Regatul Unit intenționează să adere la convenție în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul Acordului de retragere [...]*”.

Decizia de punere în aplicare XXX a Consiliului⁵ autorizează Regatul Unit să își exprime consimțământul de a-și asuma obligații, în nume propriu, în temeiul Convenției NASCO, întrucât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Decizia (UE) 2020/135.

2.1. Organizația pentru Conservarea Somonului din Atlanticul de Nord

Organizația pentru Conservarea Somonului din Atlanticul de Nord este o organizație internațională înființată în temeiul convenției NASCO. Aceasta a fost creată ținând seama în mod direct de dispozițiile specifice privind stocurile de pește anadrome prevăzute la

³ Decizia (UE) 2019/937 a Consiliului din 27 mai 2019 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord în ceea ce privește cererea de aderare la respectiva convenție prezentată de Regatul Unit (JO L 149, 7.6.2019, p. 61).

⁴ Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului din 30 ianuarie 2020 referitoare la încheierea Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 1).

⁵ Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/XXX a Consiliului din [data] privind autorizarea Regatului Unit să își exprime consimțământul de a-și asuma obligații, în nume propriu, în temeiul anumitor acorduri internaționale care urmează să intre în vigoare sau să se aplice în cursul perioadei de tranziție în sfera politicii comune în domeniul pescuitului a Uniunii (JO L xxx, xxx, p. xxx).

articolul 66 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 („UNCLOS”)⁶.

Convenția se aplică stocurilor de somon sălbatic care migrează dincolo de zonele de jurisdicție de pescuit ale statelor de coastă ale Oceanului Atlantic la nord de 36° latitudine nordică, pe tot parcursul migrației acestora.

Prin urmare, NASCO este responsabilă cu reglementarea activității de pescuit de somon sălbatic în Atlanticul de Nord. Aceasta se ocupă, de asemenea, de problemele legate de conservarea stocurilor de somon sălbatic. Într-un context mai larg, NASCO are totodată în vedere măsuri suplimentare aplicabile pentru apele aflate sub jurisdicția părților contractante, astfel cum sunt necesare pentru a asigura supraviețuirea somonului sălbatic din Atlantic.

NASCO are personalitate juridică și, în relațiile cu alte organizații internaționale și pe teritoriile părților contractante, are capacitatea juridică necesară îndeplinirii funcțiilor și realizării obiectivelor sale.

2.2. NASCO

NASCO este compusă dintr-un consiliu, trei comisii regionale (Comisia pentru America de Nord, Comisia pentru Atlanticul de Nord-Est și Comisia pentru Groenlanda occidentală) și un secretariat. Consiliul are reprezentanți ai tuturor părților contractante la convenție: Canada, Danemarca (în ceea ce privește Insulele Feroe și Groenlanda), Uniunea Europeană, Norvegia, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii. Franța (în ceea ce privește Saint Pierre et Miquelon) participă la reuniunile NASCO în calitate de observator.

Uniunea Europeană este parte la Convenția NASCO deoarece obiectul acesteia intră în sfera de aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului, pentru care Uniunea are competență exclusivă. Statele membre sunt acoperite de Convenția NASCO în temeiul dreptului Uniunii.

Uniunea Europeană este membru cu drepturi depline al Comisiei pentru Atlanticul de Nord-Est și al Comisiei pentru Groenlanda occidentală. În cadrul Comisiei pentru America de Nord, Uniunea Europeană are dreptul de a prezenta și de a vota propuneri de măsuri de reglementare privind stocurile de somon sălbatic originare din teritoriile Uniunii. În acest scop, se consideră că Uniunea este membru al acestei comisii în ceea ce privește examinarea acestor propuneri.

2.3. Actul avut în vedere al NASCO

Convenția NASCO este deschisă pentru aderare, sub rezerva aprobării de către consiliul NASCO, oricărui stat care își exercită jurisdicția de pescuit în Oceanul Atlantic de Nord sau care este un stat de origine pentru stocurile de somon.

În scrisoarea sa din 28 februarie 2019, Regatul Unit a înaintat o cerere președintelui consiliului NASCO, solicitând aprobarea aderării sale la convenția NASCO. La 11 martie 2019, secretariatul NASCO a notificat această cerere tuturor părților la convenție, inclusiv Comisiei Europene. În temeiul articolului 17 din convenția NASCO, pentru ca aderarea Regatului Unit să fie considerată valabilă, este necesară aprobarea prealabilă a consiliului NASCO.

Deciziile consiliului NASCO se iau cu o majoritate de trei pătrimi din voturile membrilor prezenți care votează afirmativ sau negativ. Votul nu poate avea loc decât dacă sunt prezenți două treimi din membrii consiliului.

⁶ Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării, JO L 179, 23.6.1998, p. 3.

Instrumentele de aprobare sau de aderare se depun la depozitar. Pentru fiecare parte care aderă la convenția NASCO după depunerea instrumentelor necesare de ratificare, de aprobare sau de aderare, aceasta intră în vigoare la data depunerii instrumentului de aderare.

3. POZIȚIA CARE TREBUIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Scopul prezentei decizii a Consiliului este de a permite Comisiei să aprobe, în numele Uniunii, aderarea Regatului Unit la Convenția NASCO.

Un obiectiv central al politicii comune în domeniul pescuitului, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, este *„de a asigura faptul că activitățile de pescuit sunt sustenabile din punct de vedere social, economic și al mediului și sunt gestionate într-un mod coerent cu obiectivele de a realiza beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de a reface și menține stocurile de pește peste nivelurile la care se poate asigura producția maximă durabilă, precum și faptul că ele contribuie la securitatea aprovizionării cu alimente”*.

Este în interesul Uniunii ca Regatul Unit să coopereze la gestionarea stocurilor de somon în deplină conformitate cu dispozițiile UNCLOS și ale Acordului Organizației Națiunilor Unite pentru aplicarea prevederilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori din 4 august 1995⁸ (UNFSA) sau cu dispozițiile oricărui alt acord internațional sau ale oricărei alte norme de drept internațional.

În temeiul articolului 66 din UNCLOS, statele din ale căror ape curgătoare provin stocurile anadrome sunt primele interesate și responsabile de aceste stocuri. Statul de origine al stocurilor anadrome trebuie să asigure conservarea acestora prin luarea unor măsuri de reglementare adecvate pentru pescuitul în toate apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei sale economice exclusive. În cazurile în care stocurile anadrome migrează către sau prin apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei economice exclusive a unui alt stat decât statul de origine, statul respectiv trebuie să coopereze cu statul de origine în ceea ce privește conservarea și gestionarea acestor stocuri.

Statul de origine al stocurilor anadrome și alte state care pescuiesc aceste stocuri trebuie să ia măsuri pentru punerea în aplicare a articolului 66 din UNCLOS. Această cooperare poate fi instituită în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului.

Regatul Unit, ca stat de origine și stat care își exercită jurisdicția în domeniul pescuitului, are interese legitime în zona convenției NASCO, în măsura în care apele din zona economică exclusivă a Regatului Unit și din marea liberă adiacentă intră în zona convenției NASCO.

Aderarea Regatului Unit la Convenția NASCO va permite Regatului Unit să coopereze în ceea ce privește măsurile de gestionare și conservare a somonului, ținând seama în mod corespunzător de drepturile, interesele și obligațiile altor țări și ale Uniunii Europene și să se asigure că activitățile de pescuit nu duc la exploatarea în mod nesustenabil a stocului (stocurilor).

Având în vedere interesele legitime de pescuit ale Regatului Unit în zona Convenției NASCO, obligația Regatului Unit de a coopera în ceea ce privește gestionarea pescuitului și necesitatea

⁷ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁸ Acordul pentru aplicarea prevederilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori – Declarația privind competența Comunității Europene – Declarații interpretative (JO L 189, 3.7.1998, p. 17).

de a garanta caracterul obligatoriu al deciziilor NASCO la data aderării Regatului Unit, Comisia recomandă ca cererea Regatului Unit să fie aprobată.

Se propune autorizarea Comisiei pentru a-l informa pe președintele consiliului NASCO cu privire la poziția Uniunii în favoarea aderării Regatului Unit din momentul în care dreptul Uniunii încetează să se aplice Regatului Unit și pentru a-și exprima votul în acest sens în cadrul consiliului NASCO atunci când votează cu privire la statutul de membru la convenție al Regatului Unit.

Este oportun să se abroge Decizia (UE) 2019/937 astfel încât aprobarea Uniunii în legătură cu aderarea să poată fi acordată înainte de încheierea perioadei de tranziție.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire *„a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”*

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional. Conceptul include totodată și instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care *„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”*⁹.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Convenția NASCO este deschisă pentru aderare, sub rezerva aprobării de către consiliul NASCO, oricărui stat care își exercită jurisdicția de pescuit în Oceanul Atlantic de Nord sau care este un stat de origine pentru stocurile de somon.

Deciziile consiliului NASCO se iau cu o majoritate de trei pătrimi din voturile membrilor prezenți care votează afirmativ sau negativ. Votul nu poate avea loc decât dacă sunt prezenți două treimi din membrii consiliului NASCO.

Aderarea se efectuează prin depunerea unui instrument de aderare la depozitar și intră în vigoare de la data primirii acestuia.

Depozitarul informează toți semnatarii și toate părțile care aderă cu privire la instrumentele de aprobare sau de aderare depozitate și le notifică acestora data și părțile pentru care această convenție intră în vigoare.

Odată intrată în vigoare, aderarea Regatului Unit va avea caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Convenția NASCO, și are vocația de a influența în mod decisiv conținutul legislației UE.

Actul avut în vedere nu aduce completări sau modificări cadrului instituțional al Convenției NASCO. Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

⁹ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014 în cauza Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul urmărește mai multe obiective sau include mai multe elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celelalte obiective sau elemente au mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comună în domeniul pescuitului.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 43 din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 43, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord în ceea ce privește cererea de aderare la respectiva convenție prezentată de Regatul Unit și de abrogare a Deciziei (UE) 2019/937

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord¹ („Convenția NASCO”) a fost aprobată prin Decizia 82/886/CEE a Consiliului² și a intrat în vigoare la 1 octombrie 1983.
- (2) Convenția NASCO se aplică în prezent Regatului Unit, ca urmare a faptului că Uniunea este parte contractantă la respectiva convenție.
- (3) În temeiul articolului 17 alineatul (3) din Convenția NASCO, aceasta este deschisă pentru aderare, sub rezerva aprobării de către consiliul Organizației pentru Conservarea Somonului din Atlanticul de Nord instituit prin Convenția NASCO, oricărui stat care își exercită jurisdicția în materie de pescuit în Atlanticul de Nord sau care este un stat de origine pentru stocurile de somon.
- (4) La 27 mai 2019, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2019/937³ privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției NASCO în ceea ce privește cererea Regatului Unit de aderare la această convenție. Această decizie a fost favorabilă aderării Regatului Unit la convenția NASCO, însă aprobarea trebuia acordată din momentul în care dreptul Uniunii ar înceta să se aplice Regatului Unit.
- (5) În conformitate cu articolul 129 alineatul (4) din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, în cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit poate negocia, semna și ratifica acorduri internaționale încheiate în nume propriu în domeniile de competență exclusivă a Uniunii, cu condiția ca acordurile respective să

¹ JO L 378, 31.12.1982, p. 25.

² Decizia 82/886/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1982 privind încheierea Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord (JO L 378, 31.12.1982, p. 24).

³ Decizia (UE) 2019/937 a Consiliului din 27 mai 2019 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord în ceea ce privește cererea de aderare la respectiva convenție prezentată de Regatul Unit (JO L 149, 7.6.2019, p. 61).

nu între în vigoare sau să nu se aplice în cursul perioadei de tranziție, cu excepția cazului în care Uniunea autorizează acest lucru. Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului⁴ stabilește condițiile și procedura de acordare a acestor autorizații.

- (6) Prin scrisoarea sa din 3 aprilie 2020, Regatul Unit a notificat Comisiei Europene intenția de a-și exprima consimțământul în ceea ce privește asumarea de obligații, în nume propriu, în cursul perioadei de tranziție, în temeiul Convenției NASCO.
- (7) Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/XXX a Consiliului⁵ autorizează Regatul Unit să își exprime consimțământul de a își asuma obligații, în nume propriu, în temeiul Convenției NASCO, întrucât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Decizia (UE) 2020/135.
- (8) În temeiul articolului 66 din Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS)⁶, statele din ale căror ape curgătoare provin stocurile anadrome sunt primele interesate și responsabile de aceste stocuri. Statul de origine al stocurilor anadrome trebuie să asigure conservarea acestora prin luarea unor măsuri de reglementare adecvate pentru pescuitul în toate apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei sale economice exclusive. În cazurile în care stocurile anadrome migrează către sau prin apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei economice exclusive a unui alt stat decât statul de origine, statul respectiv trebuie să coopereze cu statul de origine în ceea ce privește conservarea și gestionarea acestor stocuri.
- (9) Pentru a preveni pescuitul nesustenabil, este în interesul Uniunii ca Regatul Unit să coopereze la gestionarea stocurilor de somon în deplină conformitate cu dispozițiile UNCLOS și ale Acordului Organizației Națiunilor Unite pentru aplicarea prevederilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori din 4 august 1995 (UNFSA)⁷ sau cu dispozițiile oricărui alt acord internațional sau ale oricărei alte norme de drept internațional.
- (10) Conform dispozițiilor articolului 66 din UNCLOS, statul de origine al stocurilor anadrome și alte state care pescuiesc aceste stocuri trebuie să ia măsuri pentru punerea în aplicare a articolului respectiv. Această cooperare poate fi instituită în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului.
- (11) Aderarea Regatului Unit la Convenția NASCO va permite Regatului Unit să coopereze cu privire la măsurile necesare de conservare și gestionare, ținând seama în mod corespunzător de drepturile, interesele și obligațiile altor țări și ale Uniunii, și să se asigure că activitățile de pescuit sunt desfășurate astfel încât stocurile de somon în cauză să fie exploatate sustenabil.
- (12) Aderarea Regatului Unit înainte de expirarea perioadei de tranziție va permite Regatului Unit să pună pe deplin în aplicare obligațiile ce decurg din UNCLOS în ceea ce privește măsurile de conservare și gestionare care intră în vigoare începând din

⁴ Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului din 30 ianuarie 2020 referitoare la încheierea Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 1).

⁵ Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/XXX a Consiliului din [data] privind autorizarea Regatului Unit să își exprime consimțământul de a-și asuma obligații, în nume propriu, în temeiul anumitor acorduri internaționale care urmează să intre în vigoare sau să se aplice în cursul perioadei de tranziție în sfera politicii comune în domeniul pescuitului a Uniunii (JO L xxx, xxx, p. xxx).

⁶ JO L 179, 23.6.1998, p. 3.

⁷ JO L 189, 3.7.1998, p. 14.

momentul în care se încheie perioada de tranziție și dreptul Uniunii încetează să i se mai aplice. Prin urmare, este în interesul Uniunii să aprobe cererea depusă de Regatul Unit de aderare la convenția NASCO.

- (13) Din motive de claritate și de securitate juridică, Decizia (UE) 2019/937 trebuie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul consiliului Organizației pentru conservarea somonului din Atlanticul de Nord („consiliul NASCO”) instituit prin Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord („convenția NASCO”) este de a aproba cererea de aderare a Regatului Unit la respectiva convenție.
2. Comisia este autorizată să voteze în cadrul consiliului NASCO cu privire la aderarea Regatului Unit la Convenția NASCO și la statutul de membru al Regatului Unit la Comisia pentru Groenlanda occidentală și la Comisia pentru Atlanticul de Nord-Est.

Articolul 2

Decizia (UE) 2019/937 se abrogă.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*